

Bernskuminning

(Mín barndómstíð)

Brynjúlfur Jónsson (frá Minna Núpi)

Ísólfur Pálsson, 1898

Radds.: A. Lundh

Sempre dolce

I. Mín barn - dóms - tíð, bless - uð hug - sjón ljúf og fríð

er í sak - leys - i sín - u, var sál - in glöð og von - ar -

blíð. Barst ég skjótt af blóm - svið - i þín - u en bjart æsk - u -

minn - ing - in skín. Sak - laus - a barn - æsk - a sakn - a ég þín.

BERNSKUMINNING

Mín barndómstíð,
blessuð hugsjón ljúf og fríð
er í sakleysi sínu,
var sálin glöð og vonarblíð.
Barst ég skjótt af blóm sviði þínu
en bjart æskuminningin skín.
Saklaus barnæska sakna ég þín.

Ó, sönglist sæt
sálarinnar unun mæt,
hve þín fegurð mig fangar,
af fögnuði ég næstum græt.
Engum hlutum eftir mig langar
jafn innilega sem þér.
Hljómur þinn hug minn í hæðirnar ber.